

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

VI. Brevis & absoluta, multumq[ue] salutaris doctrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Scriniolum Spirituale.

lacium, cor JESU Christi mellifluum. O Domini mei, orate pro me misero peccatore. Impetrate mihi plenam veniam, & spiritum bonum, ac sanctam gratiam, ut Deo perfecte reconcilier, & illi placeam. Adestote mihi nunc & in hora mortis meæ. Ipsum obitum meum attentius vobis commendo. Benignè me tunc consolamini, confortate & protegite. Efficite vestris meritis, ut anima mea tota munda hinc exeat, & ad vitam æternam perveniat, Amen.

VI.

BREVIS ET ABSOLUTA
MULTUMQUE SALUTARIS
DOCTRINA.

Continet sex passus ad perfectionem.

1. Beneplacitum DEI solius duntaxat in omnibus querendum affectionibus, propria verò voluntas in iisdem mortificanda.
2. Amor Dei proximi continuè exercendus.
3. Nulla res creata inordinate amanda: ponit enim medium inter Deum & animam.
4. Conformitas voluntatis cum divina providentia in omnibus qua eveniunt.
5. Humilitatis praeclarum exercitium.
6. Vita & passio Christi diligenter inspicenda.

In omnibus quae DEI beneplacitum, & mortificatio propriae voluntatis.

SI ad veritatis agnitionem & animi tranquillitatem summamque perfectionem brevi compendio pervenire desideras! oportet ut sis bonae voluntatis, & nihil magis tibi curae sit, quam placere dulcissimo Creatori atque

benefactori tuo DEO: oportet ut ipsius Domini voluntatem jugi studio observare & adimplere coneris. Igitur construe tibi per mentis conceptum veluti habitaculum quoddam ex solius divinae voluntatis materia, teque in eo ita conclude, ut in omnibus quae agenda vel omittenda occurrunt, cogites voluntatem DEI te circumdare, secundum quam semper vivere debes. Proinde nihil aspicere, nihil audire, nihil gustare, nihil aliis sensibus percipere, nusquam progredi, nihil facere, nihil loqui, nihil cogitare aut desiderare velis aliter, quam DEO placitum acceptumque esse credis. Propter Dei honorem atque amorem resigna & abnega tuam voluntatem quae inordinata est: mortifica tuas pravas passiones & affectiones: extingue in te omnem propriam quaesitionem & perversum tui ipsius amorem. Quantum enim tibi ipsi & vitiosis propensionibus tuis morieris, tantum vives in DEO: & quanto diligentius ejeceris quod tuum est, tanto abundantius recipies quod DEI est, nempe sanctissimam gratiam Dei, & Deum ipsum. Relinque ergo, abdica & fuge pro viribus ea quae DEO displicere, gratissimaque ejus voluntati repugnare cognoscis, ut sunt superbia, vana glo-

† Pulchra & usurpanda praxis construendi habitaculi divinae voluntatis, in quod sese concludat, & velut in voluntario carcere habitet Asceta perfectae resignationis amator.

Bbb ;

ria,

Scriniolum Spirituale.

2. *Exerce semper amorem Dei & proximi propter Deum. Matt. 22*

ria, odium in proximum, & huiusmodi alia peccata ac vitia.

Dilige Dominum Deum tuum toto corde tuo, tota anima, tota virtute, juxta gratiam tibi ab ipso datam: proximum quoque tuum [id est, quemlibet hominem hic viventem) amachitate sincerissima, benignum, paratum, & benevolum te illi exhibens, cavensque ne eum lædas, aut injuria aliqua afficias. Hæc enim duo maxime vult & unice abs te requirit Deus tuus.

3. *Nihil creatum inordinate amare, nec seipsum quidem, sed Deum solum pro amore.*

Palàm autem erit te Deum vere diligere, si nihil terrenum nec etiam teipsum inordinate amaveris, & nulli rei caducæ, nulli mortali creaturæ per vitiosum affectu adhæseris: si in omnibus que agis vel omittis, laudem gloriamque Dei pure quæseris: si voluntatem tuam voluntati divinæ sedulo subjeceris, & quælibet adversa de manu Domini humiliter susceperis, & ea propter illum æquo animo ad finem usque toleraveris, atque ipsius Domini Dei tui bonitati firmissimè innixus permanferis. Ergo separa atque repurga voluntatem tuam ab omni terreno & carnali affectu quantum potes; ita ut neque te neque ullâ aliam creaturam in hac vita ames, nisi in Deo & propter Deum, ames verò Deum propter seipsum. Nam divinus amor confortium terreni amoris nullo modo pati potest. Unde quantum te transitoriarum caducarumque rerum contagione infeceris, tan-

Amoris proprii damna.

tum in Dei amorem peccabis, & tantum à vera perfectione excides. Planè, nulla ratione fieri poterit, ut Deo nudè conjungaris atque uniaris, si sensuali & impuro amore implicitus fueris. Nam tot media inter te & Deum constituis, quot sunt res quas malè amas vel appetis. Itaque omni tempore observa teipsum vigilantia custodia, & terrenis concupiscentiis vitiosisque affectibus viriliter resiste, ac curas nimis anxias inordinatamque tristitiam ab animo tuo repelle. Præterea in omnibus operibus, verbis, cogitationibus, exercitiis & actibus tuis, specta solummodò Dei honorem & gloriam. Summoperè etiam desidera, ut omnes alii homines cognoscant, quærant & ament Deum.

Postremò opta ex animo & totis viribus ad hoc contende, ut voluntas tua semper conformis sit voluntati Dei. Nunquam recalcitres neque murmures contra Deum. Suscipe humiliter de manu ejus quicquid in hac vita tibi accidit, quomodocunque etiam accidat, à quacunque creatura proficiscatur: neque enim aliquid sine Dei voluntate & permissione alicui evenit. Et cum ipse Deus sit summè bonus, non potest nisi quæ bona sunt tibi vel aliis velle. Si permittit te tribulationibus, persecutionibus, tentationibus, angustiis, ariditate obscuritateque mentis, infirmitate corporis, vel quolibet alio

Scriniolum Spirituale.

Medium enim pro me in Deo anima.

4. *Refuge. Oratio. Quæ sit voluntas Dei. Quæ sit voluntas Dei. Quæ sit voluntas Dei. Quæ sit voluntas Dei.*

Scrini-
um Spi-
rituale.

alio gravamine premi : persuasissimum habe , eum hoc facere ex pura charitate pro salute animæ tuæ. Perfer igitur omnem adversitatem & molestiam , tam internam quàm externam , cum benigna , patienti & tranquilla tui resignatione , propter amorem illius , cuius sanctissima voluntate ac dispositione accidit. Ipse ex summa dilectione omnia nobis tribuit , & in omnibus salutem nostram promovere desiderat , qui de malo pœnæ & culpæ majus bonum , quàm sit ipsum malum , elicere novit.

Fiducia
inconcus-
sa in sum-
mum Dei
amorem
& beni-
gnitatem

Crede inconcussa fide , eundem Dominum DEUM tuum magis amare te quàm tu te ames , & diligentiorum tui curam habere , quàm ipse habeas aut habere possis. Confide in eo plenissimè , te & omnia divinæ ejus providentiæ , sine aliqua hæsitacione committens , omnemque sollicitudinem tuam in eum projiciens. Quantò enim securius te tuaque per laudabilem confidentiam illi commiseris , tantò præsentius adjutorium ab eo obtinebis , sicut utile fuerit.

5.
Humili-
tatu me-
morabile
exerciti-
um.

Ceterùm memineris , te nihil eorum quæ dicta sunt convenienter posse præstare , nisi verè hu-

† Sicut sentiunt interpretes S. Pauli Rom. 8. Scimus autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum , iis qui secundum propositum vocati sunt Sancti. Ex quo loco S. Augustinus lib. 11. de Trinitate , lib. de Correctione & gratia cap. 9. Epistola 127. Soliloquiorum cap. 18 & S. Bernardus Sermone de fallacia præsentis vitæ docent , peccata Elektorum iis etiam cooperari in bonum.

milis esse studeas. Ut autem facilius sanctam humilitatem teneas , contemplantur & considera profunda mente nihilum tuum. Tu enim ex teipso nihil es , quia à Creatore DEO de nihilo factus es : & mox redigereris in nihilum , nisi ille jugiter te conservaret. Jam cum nec esse ex teipso habeas , nec permanere in esse per te ipsum possis ; manifestum est , te ex teipso neque facere neque cogitare quidquam boni posse. Tu ex teipso ad omne malum propensus es : unde si tibi ipsi relinquereris , enormia scelera assidue committeres.

2 Quomodo ergo inflari , superbire , vanè gloriari , & te aliis præferre poteris ? Quomodo te aliquid esse reputabis ? Quomodo vel pilum unum tibi usurpabis de his quæ à Deo accepti sunt ? Tu peccando vilissimum te fecisti , aded ut non sis dignus quem terra sustineat : & justum esset ut omnes creaturæ injuriam , quam Creatori tuo irrogasti , dire ulciscerentur. 3 Hæc recogita : & indignitatem vilitatemque propriam attendens , humilia & contemne teipsum , atque ab aliis etiam contemni non recuses. Libenter exequere infima & abjecta officia vel opera. Demitte te infra omnes homines , & promptè obedi amore cælestis Regis , qui propter te factus est

† Scholastici apud D. Thomam 1. 2. q. 109. & sequentibus fusiè id docent , & Interpretes super Osee cap. 13 Perditio tua Israel ex te , sicut in modo in me auxilium tuum.

obediens

Scrini-
um Spi-
rituale.

1. Nihil
sumus
aut habemus
ex
nobis , nisi
peccati.

2. Ergo
non putamus nos
aliquid
esse ceterum
nihil sumus.

3. Demittamur
infra omnes
& ad
omnia infima.

Scriniolum spirituale. Phil. 2. 4. Patienter toleranda adversa. 5. Ea quae à Deo habentur non mereamur, ergo ob ea non gloriamur.

obediens usque ad mortem. ⁴ Quantumcunque à Domino vel à creaturis affligaris, serua patientiam. ⁵ Judica te nec meruisse nec mereri posse aliquid DEI donum: nam ea quae tibi à DEO collata sunt, non nisi ex mera bonitate ejus accepisti. Nihil omnino tibi tribuas, nisi quod ex teipso habes, videlicet peccata & multiplices culpas atque defectus.

6. Christum semper ob oculos habendum pro exemplo, ut ejus vitam & passionem imitemur.

Inspice diligenter vitam & passionem Domini tui J E S U Christi. Imitare pro tuo modulo ejus humilitatem, patientiam, mansuetudinem, charitatem, benignitatem, aliasque sanctissimas virtutes ipsius. In his sit praecipuum studium tuum & maximum conatus tuus: ita enim ad consummatam perfectionem cito pervenire poteris. Quod si Dominus eam tibi in hac vita sicut desideras minimè concedit, facit hoc propterea, quod non expediat ut tibi hinc ita concedatur: mercedem tamen laboris & desiderii tui in caelesti beatitudine cumulatissimè recipies, ibique ipsa perfectione perenniter perfruèris.

VII.

EPISTOLA
D. LUDOVICI
BLOSII.

Est conclusio Conclavis anima, & in ea relucet pia & dulcis indoles genii & ingenii Blossiani.

1. Meminit Psychagogiae & Consolationis pusillanimum à se conscriptarum.
2. Imperfectos etiam salvabit Christus, quia & pro illis mortuus est.
3. Instabilitas mentis aliqua in omnibus, dum hinc vivimus, invenitur.
4. Patientia in afflictionibus.
5. Vita feliciter emendanda.
6. Beatitudinis commemoratio; in qua merces ostenditur verae resignationis.

EN habes, amice in Christo dilecte, G. Conclave animae, quod tantopere efflagitasti. Cum nuper tibi & mihi scripsissem Speculum spirituale, nihil prorsus adjicere statueram: postea tamen animo tuo satisfactum non fuit, nisi adjungerem etiam Monile, & Coronam, & Scriniolum spirituale, quae omnia Conclave nostrum continet. Serius sanè praelo datum fuit quàm cupiebas: sed boni consules quod DEI dispositione & ordinatione factum est. Quod si tu, sepositis interdum gravioribus studiis atque occupationibus, lectione simpliciorum libellorum

Epist. D.
Ludov.
Blosii.

1.
In Con-
clavi-
anima est
Speran-
tiam.

Monile,
Coronam,
Scri-
niolum.